

PAPA FRANJO

Kristov križ je znak ljubavi

*Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji
u nedjelju 14. rujna 2014.*

Draga braćo i sestre dobar dan!

Na datum 14. rujna Crkva slavi Uzvišenje svetog Križa. Netko tko nije kršćanin mogao bi se zapitati: zašto "uzvisivati" križ? Možemo odgovoriti da mi ne veličamo bilo koji križ ili sve križeve: veličamo Isusov križ, jer se u njemu objavila najveća Božja ljubav prema čovjeku. To je ono što nam doziva u svijest Ivanovo Evanđelje u današnjoj liturgiji: "Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca" (3, 16). Bog je "dao" Sina zato da nas spasi, a to je podrazumijevalo Isusovu smrt, i to smrt na križu. Zašto? Zašto je križ bio nužan? Zbog težine zla koje nas je držalo robovima. Isusov križ izražava oboje: svu negativnu snagu zla i svu krotku svemoć Božjeg milosrđa. Križ se čini kao potvrda Isusova neuspjeha, no zapravo je znak njegove pobjede. Na Kalvariji, oni koji su mu se izrugivali govoraše mu: "Ako si Sin Božji, siđi s križa!" (usp. Mt 27, 40). No istina je bila sasvim suprotna: upravo zato jer je bio Sin Božji Isus je bio ondje, na križu, vjeran sve do kraja Očevu naumu ljubavi. I upravo zbog toga Bog je "uzvisio" Isusa (Fil 2, 9), učinivši ga kraljem svega stvorenog.

A kada upravimo pogled na križ na koji je Isus bio pribijen, promatramo znak ljubavi, Božje beskrajne ljubavi prema svakom od nas i izvorište našega spasenja. Taj je križ vrelo milosrđa Oca koji obuhvaća čitav svijet. Po Kristovu je križu pobijeden zli, poražena smrt, darovan nam je život, ponovno vraćena nada. To je važno: po Kristovu križu ponovno nam je vraćena nada. Isusov je križ jedina naša

prava nada! Eto zašto Crkva "uzvisuje" sveti križ, i eto zašto mi kršćani blagoslivljamo znakom križa. Naime, mi ne uzvisujemo križeve, nego slavni Isusov križ, taj znak beskrajne Božje ljubavi, znak našega spasenja i puta prema uskrsnuću. I to je naša nada.

Dok promatramo i slavimo sveti križ, s ganućem mislimo na toliku našu braću i sestre koji su progonjeni i ubijeni zbog svoje vjernosti Kristu. To se događa osobito tamo gdje vjerska sloboda nije još uvijek zajamčena ili potpuno ostvarena. To se međutim događa i u zemljama i sredinama koje načelno štite slobodu i ljudska prava, ali gdje u stvarnosti vjernici, a napose kršćani, nailaze na ograničenja i diskriminacije. Zato ih se danas spominjemo i molimo posebno za njih.

Na Kalvariji, podno križa, stajala je Djevica Marija (usp. Iv 19, 25-27). To je Gospa Žalosna koju ćemo sutra slaviti u liturgiji. Njoj povjeravam sadašnjost i budućnost Crkve, da svi znamo uvijek otkrivati i prihvaćati poruku ljubavi i spasenja Isusova križa. Povjeravam joj osobito bračne parove koje sam jutros, u bazilici Svetog Petra, vjenčao.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, sutra će u Srednjoafričkoj Republici službeno započeti misija Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda za promicanje mira u zemlji i zaštitu civilnog stanovništva, koje prolazi kroz teške patnje zbog

posljedica sukoba koji je u tijeku. Dok jamčim predanost i molitvu Katoličke crkve, potičem napore međunarodne zajednice, koja pritječe u pomoć ljudima dobre volje u Srednjoafričkoj Republici. Neka što prije nasilje ustupi mjesto dijalogu; neka suprotstavljene strane ostave po strani pojedinačne interese i trude se osigurati da svaki građanin, neovisno o njegovoj nacionalnosti ili vjeri, može surađivati na izgrađivanju općeg dobra. Neka Gospodin prati to mirovno djelo!

Jučer sam otišao u Redipugliju na austrougarsko groblje i kapelu. Tu sam molio za poginule u Prvom svjetskom ratu. Brojke su zastrašujuće: govori se o 8 milijuna mladih poginulih vojnika i oko 7 milijuna civila. To nam daje razumjeti kako je rat ludost! Ludost iz koje čovječanstvo još nije naučilo lekciju, jer je nakon toga izbio drugi svjetski rat a još mnogo drugih se još uvijek vodi. Kada ćemo već jednom naučiti tu lekciju? Pozivam sve da uprave pogled na Isusa Raspetog da shvate kako se mržnja i zlo pobjeđuju praštanje i dobrom, da shvate da rat kao odgovor samo povećava zlo i smrt!